

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

XII^{то} Обикновено Народно Събрание

(първа редовна сесия.)

X заседание, понеделникъ, 28 октомврий 1902 г.

(Отворено въ 3 ч. послѣ пладивъ подѣ прѣдседателството на подпрѣдседателя г. Д. К. Поповъ.)

Прѣдседателствующъ Д. К. Поповъ : (Звъни.)
Засѣданието се отваря.

Г-нъ секретарьтъ ще прочете списъка на г. г. народнитѣ прѣдставители.

Секретарь П. Шоповъ : (Прочита списъка. Отсѣтствуватъ г. г. прѣдставителитѣ: Т. Балабановъ, С. Бурмовъ, А. Буровъ, И. Василевъ, И. Веселиновъ, И. Георгиевъ, М. Георгиевъ, К. Господиновъ, И. Гърковъ, В. Димчевъ, Д-ръ Г. Гаговъ, Д-ръ П. Гудевъ, Д-ръ Д. Милковъ, Д-ръ А. Ходжевъ, М. Доспатски, П. Златаровъ, Д. Зографски, К. Калчовъ, Х. Камбуровъ, А. Каназирски, К. Кафеджийски, Г. Кирковъ, Ат. Коновъ, М. Маджаровъ, Х. Мановъ, Д. Манчовъ, Н. Марковъ, М. Милевъ, Б. Минчовъ, Н. Мушановъ, Е. Начевъ, Н. Начовъ, М. Павловъ, Г. Пасаровъ, Г. Пеневъ, П. Петринъ, С. Пипевъ, С. Савовъ, О. Бей Сали Бейовъ, А. Самоковлийски, В. Стаменовъ, М. Стояновъ, Ц. Таслаковъ, Ц. Тепчевъ, Т. Теодоровъ, Ю. Теодоровъ, П. Тодоровъ, А. Урумовъ, М. Хюсеиновъ, Н. Цановъ, и П. Чаушовъ.)

Прѣдседателствующъ Д. К. Поповъ : Отъ 188 народни прѣдставители отсѣтствуватъ 51. Има законното число прѣдставители — засѣданието се продължава.

Прѣдседателството има да съобщи, че е разрѣшило отпущъкъ : на Ямболския народенъ прѣдставителъ г. В. Димитровъ 5 дена; на Ахладънларския народенъ прѣдставителъ г. О. Бей Сали Бейовъ 10 дена; на Шуменския народенъ прѣдставителъ г. М. Доспатски 5 дена; на Радомирския народенъ прѣдставителъ г. Б. Минчовъ 6 дена; на Татарназарджишкия народенъ прѣдставителъ г. И. Василевъ 6 дена; на Хасковския народенъ прѣдставителъ г. К. Господиновъ 10 дена; на Бѣленския народенъ прѣдставителъ г. Н. Лефтеровъ 10 дена; на Карнобатския народенъ прѣдставителъ г. И. Нейчовъ 3 дена; на Врачанския народенъ прѣдставителъ г. П. Петринъ 3 дена; на Балчишкия народенъ прѣдставителъ г. Г. Пасаровъ 10 дена; на Бѣлослатинския народенъ прѣдставителъ г. Д-ръ А. Ходжевъ 2 дена; на Самоковския народенъ прѣдставителъ г. Х. Мановъ 10 дена; на Трънския народенъ прѣд-

ставителъ г. К. Кафеджийски 6 дена; на Никополския народенъ прѣдставителъ г. С. Бурмовъ 7 дена; на Цариградския народенъ прѣдставителъ г. Е. Начевъ 5 дена, и на Бѣленския народенъ прѣдставителъ г. Д. Зографски 10 дена.

Постѣжили сѣ отъ Министерството на Финанситѣ: първо, прѣдложение за разрѣшение единъ свръх-смѣтенъ кредитъ отъ 20.000 л. за посрѣщането на Негово Величество Ромѣнския Кралъ Кароль, второ, бюджетопроектъ за разходитѣ на Върховната Сметна Палата и, трето, прѣдложение за продажбата на мѣстността „Малкъ-геренъ“, Анхиалска околия, за прѣобрѣщане въ солници.

Постѣжило е и друго прѣдложение по частна инициатива, за допълнение на забѣлѣжка 1 отъ чл. 38 на закона за акциза върху питиетата.

Постѣжило е едно запитване отъ г. Мирски. Моля г. Мирски да го прочете.

К. Мирски : (Чете.)

„Запитване

къмъ г. Министра на Вътрѣшнитѣ Работи отъ народния прѣдставителъ К. Мирски.

На 9 ноемврий 1901 г. се внесе въ Камарата законопроектъ за измѣнение чл. 55 отъ закона за полицията. Въ доклада къмъ проекта е казано, че задължението, околийскитѣ началници да носятъ въоръжение и униформа (еднакво облѣкло), е причина да се не държи тая служба на почитѣ и да я избѣгватъ по-развити и по-подготвени лица и че е нужно да се освободятъ околийскитѣ началници отъ сравнително голѣмитѣ разноски за въоръжение и униформа, като тѣ поради финансовото положение на страната не ще могатъ наскоро да получатъ по-голѣми заплати. Въ доклада още е казано, че слѣдъ измѣнение на цитирания законъ, околийскитѣ началници само ще сѣ длѣжни да се обличатъ въ прилично гражданско облѣкло и ще носятъ отличителенъ служебенъ бѣлѣгъ.

Народното Събрание, слѣдъ дълги разисквания, на 23 декемврий 1901 г. гласува на послѣдно че-

тене законопроекта, като бѣха излѣзли отъ кабинета демократитѣ г. г. П. Каравеловъ и И. Вѣликовъ. Въ сѣщото заседание, подписаниятъ молитъ тогавашния Министъръ на Вътрѣшнитѣ Работи, г. М. Сарафовъ, да се обнародва законътъ въ кратко време по духа на чл. 118 отъ конституцията. Г-нъ Сарафовъ отговори, че ще каже каквото трѣбва въ свое време; г. Венедиктъ Поповъ каза: слѣдъ изборитѣ! Другъ депутатъ, г. Д. Ризовъ, каза: прѣди изборитѣ! Въ края нѣкъ на заседанието Министъръ-Прѣседателъ г. Д-ръ Даневъ обяви, че всички гласувани отъ Народното Събрание прѣзъ октомврий — декемврий 1901 г. закони били одобрени отъ Негово Царско Височество Княза, както е прието у насъ да се съобщава на Камарата при закриването на всѣка сесия, по смисъла на цитирания членъ 118 отъ конституцията, споредъ който членъ за всѣка наредба Княжеското рѣшение трѣбва да се дава, докль трае сѣщата сесия.

На основание чл. 107 отъ конституцията, считамъ за длъжностъ да направя слѣдното запитване:

1. Защо е поднесенъ на Негово Царско Височество Княза за утвърждение едва на 8 мартъ 1902 г. гласуваниятъ на 23 декемврий 1901 г. законъ за измѣнение чл. 55 отъ закона за полицията, когато Държавниятъ Глава билъ одобрилъ тоя законъ още въ самия денъ на гласуването закона, който е обнародванъ въ брой 56 на „Държавенъ Вѣстникъ“ отъ 12 мартъ 1902 г.?

2. Защо не се приложи цитираниятъ законъ и още се отлага втори нѣтъ прилагането му?

3. Не счита ли г. Министърътъ на Вътрѣшнитѣ Работи, че министритѣ ставатъ отговорни не само за измѣна, за прѣдателство или врѣда причинена на държавата за личенъ интересъ, но и просто за всѣко нарушение на конституцията, каквото е и оставянето нѣкой гласуващъ и одобренъ отъ Княза законъ неизпълненъ, както стои въ чл. 155 на основния ни законъ, въ чл. 1 на закона за съдѣне министритѣ и въ чл. 2 на закона за наказанията, които се налагатъ за прѣстѣпленията прѣдвидени въ чл. 155 отъ конституцията, гласящъ (чл. 2): „За нарушение на конституцията виновниятъ министъръ се наказва съ тъмниченъ затворъ отъ една до петъ години“? и

4. Не счита ли г. министърътъ А. Людскановъ, че е нарушилъ чл. 43 отъ конституцията, защото е оставилъ въ сила единъ отмѣненъ законъ (старата редакция на чл. 55 отъ закона за полицията), чл. 45 отъ конституцията, като не е прѣдставенъ, освѣнъ слѣдъ мѣсеци на утвърждение отъ Държавния Глава цитираниятъ законъ, рѣшението си по който Негово Царско Височество Князътъ е далъ

още на 23 декемврий 1901 г., и чл. чл. 12, 50 и 149 на конституцията, защото, и слѣдъ подписването указа на 8 мартъ 1902 г. за въвеждането закона въ дѣйствиѣ, г. министъръ А. Людскановъ още не го прилага? Или мисли той, че чл. 50 отъ конституцията, гласящъ: разпореждащиятъ, за да се въведе единъ законъ въ дѣйствиѣ и да се взематъ потребнитѣ за това мѣрки, зависятъ отъ изпълнителната властъ, това означавало да бездѣйствува или своеобразно да спира изпълнението на единъ законъ, станалъ задължителенъ вслѣдствие утвърждения му (чл. 45 отъ конституцията) и изпълнителенъ вслѣдствие обнародването му по установения редъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ (чл. чл. 45 и 50 отъ конституцията), послѣ което на г. министра не е оставало друго, освѣнъ да опрѣдѣли служебния знакъ, който да носятъ околнитѣ на чалници, а не да отлага турянето въ дѣйствиѣ закона, който има сила за всички откогато всѣкой е могълъ да прочете указа, съ който е утвърденъ. Да не би г. министърътъ Людскановъ съ думата „зависящъ“ у чл. 50 на конституцията да разбира, че изпълнителната властъ може да вземе мѣрки за приложение утвърденъ законъ, ако тя желасъ, т. е. че отъ министритѣ зависи да се разпоредятъ, само ако искатъ, за изпълнението на единъ влѣзълъ въ сила законъ, което би било равносильно да може единъ министъръ да замѣнява всѣкога единъ законъ съ свое дорѣ и отъ Министерския Съвѣтъ и отъ Княза утвърдено рѣшение, нѣщо недопустимо. прѣдъ видъ на чл. 47 отъ конституцията.

София, 28 октомврий 1902 г.

Народенъ прѣдставителъ отъ Варна:

К. Мирски.

(Прѣседателското мѣсто заема г. прѣседателъ.)

Прѣседателъ: (Звъни.) Азъ имамъ едно прѣдложение да ви прѣдложа, по него ще остави за по-послѣ. Сега се явява друго по-важно прѣдложение, затова него ще прѣдложа, а не онуй. Вчера се е поминала майката на извѣстия вънъ Бенковски. Тя е починала на 90 години и погребението ѝ ще стане днесъ на 4 1/2 ч. Азъ вѣрвамъ, че г. г. народнитѣ прѣдставители ще приематъ моето прѣдложение: да вдигнемъ днешното заседание и, тъй като утрѣ е вторникъ, ваканция, въ срѣда да се съберемъ. Ако одобрявате това мое прѣдложение, станѣте на крака и да кажемъ „Богъ да я прости!“ (Гласове: Съгласни! Прието! — Всички ставатъ на крака.) Вдига се заседанието и се отлага за въ срѣда.

(Вдигнато въ 3 ч. и 20 м. слѣдъ пладнѣ.)

Прѣседателъ: Д. Цанковъ.

Подпрѣседатели: { Д. К. Поповъ.
А. Франгя.

Секретаръ: П. Шоповъ.

Началникъ на Стенографическото бюро: Т. Гълъбовъ.